

MŁODZIEŻ Z RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE
JAKO WSPÓLNOTA WIARY I EWANGELIZACJI
NA PRZYKŁADZIE WSPÓŁCZESNEJ LITERATURY PRZEDMIOTOWEJ
(Streszczenie pracy doktorskiej)

Podstawowym problemem w tej pracy jest próba odpowiedzi na pytanie: Jak młodzież katolicka skupiona we wspólnocie wiary i ewangelizacji głosi Jezusa Chrystusa w swoim środowisku? Odpowiedź na to pytanie wymaga więc specjalnego opracowania, w którym należy postawić hipotezę: Że młodzież ewangelizuje swoje środowisko w świetle chrześcijańskich wartości wynikających z Dekalogu i Ewangelii. Należy też sprawdzić co mówią na temat ewangelizacji opracowania zawarte w literaturze.

Treścią pracy jest próba pokazania ewangelizacji mobilnej i permanentnej młodych ze środowiska rówieśniczego, w czasie której są przekazywane chrześcijańskie wartości, jakie ma w sobie Dekalog i Ewangelia. Do tak prowadzonej ewangelizacji młodzi ewangelizatorzy z Ruchu Światło-Życie wykorzystują osiągnięcia techniki XX i XXI wieku jakimi są Internet i narzędzia z nim współpracujące jak tablet i smartfon. W ten sposób młodzi ludzie będą widzieć reakcje emocjonalne rówieśników na przekazywane chrześcijańskie wartości i treści. Taka ewangelizacja emocjonalna jest najbardziej skuteczną formą przekazywania wiary rówieśnikom przez Internet. Młodzi ewangelizatorzy mogą też prowadzić ewangelizację na niwie kultury internetowej, która w obecnym wieku stała się idolem młodzieży. Można powiedzieć, że powinna stać się młodzieżową amboną Kościoła w nowej ewangelizacji młodzieży w XXI wieku i być prowadzona mobilnie oraz permanentnie, bez względu na czas i miejsce. Ewangelizacja rówieśników jest ukazana jako ciągły proces, który rozwija się w środowiskach społecznych, to znaczy w rodzinie, Kościele, parafii, szkole, ale także w grupie rówieśniczej. Młodzi ewangelizatorzy z Ruchu Światło-Życie pokazują, że są odpowiedzialni, rozumieją sens i znaczenie ewangelizacji swoich rówieśników.

Temu tematowi zostały poświęcone głównie *Orędzia na Światowy Dzień Młodzieży* Ojca Świętego Jana Pawła II, Benedykta XVI i Franciszka. Są pielgrzymką młodzieży razem z Papieżem w ewangelizacji rówieśników na wszystkich kontynentach świata. Przyniosła ona wiele cennych owoców w życiu młodych ludzi, a najcenniejszym owocem jest odkrycie przez nich Chrystusa jako Drogi, Prawdy i Życia oraz Kościoła jako wielkiej i uświęconej rodziny. *Światowym Dniom Młodzieży* towarzyszą dwa

Symbole: Krzyż Świętego Roku Odkupienia i ikona Matki Bożej Wybawicielki Ludu Rzymskiego (*Salus Populi Romani*). Krzyż został ofiarowany młodzieży przez świętego Jana Pawła II, aby niosła go przez świat, jako znak miłości Jezusa Chrystusa do ludzi. Odbywa on mobilną i permanentną pielgrzymkę przez świat świadcząc, że krzyż jest z młodymi, a młodzi są z krzyżem ponieważ w nim jest miłość, wiara i nadzieja na zbawienie. Krzyż ŚDM przemierzywszy kontynenty i kraje, diecezje i parafie, serca i dusze młodych ludzi pielgrzymuje do Panamy, gdzie w 2019 roku odbędą się *XXXIV Światowe Dni Młodzieży*.

Niniejsza praca została napisana w czterech rozdziałach. W pierwszym rozdziale pracy przedstawiono młodość jako uprzywilejowany czas wzrastania i ewangelizacji, który stwarza najlepsze warunki do rozwoju religijnego. Młodzież najlepiej rozumie siebie i powinna ewangelizować swoich rówieśników.

W drugim pokazano ruchy odnowy, które w całej historii Kościoła katolickiego trwającej już prawie dwa tysiące lat powstawały w celu odnowy życia religijnego i duchowego. Wszystkie one, pomimo całej różnorodności mają swój początek u jednego Źródła, którym jest Syn Boży-Jezus Chrystus.

W trzecim rozdziale podjęto się próby pokazania *novum* w tej pracy, które dotyczy ewangelizacji mobilnej i permanentnej młodych ze środowiska rówieśniczego, z wykorzystaniem Internetu i urządzeń z nim współpracujących jak tablet i smartfon. Pokazano skutki palenia tytoniu, picia alkoholu i zażywania narkotyków. Ukazano chrześcijańskie wartości wypływające z Dekalogu i Ewangelii oraz ochronę i potrzebę głoszenia katechezy.

W czwartym rozdziale pokazano drogi wiodące młodych do poprawnego życia chrześcijańskiego. Jedną z takich dróg jest zasada autoedukacji zbudowana na samopoznaniu, samoocenie i samourzeczywistnieniu. Następną jest zachęcanie do regularnych praktyk religijnych, to znaczy do modlitwy. Kolejną jest wiara w Jezusa Chrystusa jako chrześcijańska wartość kształtująca wybory młodzieży.

Wnioski wynikające z omawianej pracy wskazują, że trzeba pomagać młodzieży w czasie dorastania, kształtować rozwój moralny i duchowy. Drugi rozdział zwraca uwagę na potrzebę czynnego uczestnictwa w ruchach odnowy, które umacniają rozwój w świętości. Trzeci rozdział dowodzi, że młodzi ewangelizatorzy najlepiej potrafią przekazywać chrześcijańskie wartości rówieśnikom i jak pokazuje czwarty rozdział, prowadzić ich prawidłowymi drogami do Jezusa Chrystusa.